

Иулианъ (въ 358. л.) да ся установи въ Токсандрѣ, Toxandrie (Brabant) и да живѣе тамо подъ нѣкаквы си условия и проч.

Рѣчь та *Ussel, Усел*, не е друго освѣнь *у сел*, т. е. *у села*, а то ся доказва юште отъ *Sala, Сала*, кое не е друго освѣнь наше то *Села*, Селеня. А прилагатлно то имя *Saliens* кое носили тии, не е друго освѣнь наше то *Селіани*, чьловѣци заселивши ся и нескытаюшти ся вѣкы. Послѣ именованіе то на законы тѣ *Saliques* е се пакъ нашаа рѣчь *Селіански*.

Забѣлшка. Разумѣва ся чи скытаюшти тѣ ся народи штомъ ся установѣтъ въ постоіанны жилишта, сирѣчь штомъ ся заселѣтъ, тутакъси ся ражда нужда та за законы, кой какъ да стѣпани земѣж тѣ коѣж е заузѣлъ, добытакъ имъ по кои мѣста трѣба да ходи и проч., т. е. право то притяжания; какъ да вардѣтъ прѣдѣла си отъ нападаюшты тѣ ги неприѣтели и проч., кои законы съобразно съ обшествены тѣ имъ нужды ся уствѣршенствувѣтъ и развѣвѣтъ.

Подобна рѣчь съ исто значеніе на рѣчь тѣж *Saliens* е съхранена въ Влашко въ найменованіе то на *Селаншъ тѣ*, кои не бѣхѣ клакаши, какъ то други тѣ, нѣ притяжатели на *селеня* та си, т. е. имахѣ своѣж земѣж и съставѣхѣ *села* свободны отъ болѣры тѣ, подложени само на мѣстны тѣ законы правительства.

Въ това сравненіе, какъ то всѣкъ види, нѣма никакво си отвѣчено умствование, ни ти далѣко-сходни догатки, нѣ чѣстичко и цѣличко ся види *Усел, Села, Селіани, Селіански*, рѣчи български, произведени по сичкыи крои іазыка ни отъ *Село, Селіани, Селіански*!

Многочисленый народъ кого дѣлѣтъ на нѣколко си чѣсти и го скытѣтъ по разны мѣста и прѣдѣлы подъ имянемъ *Voïens, Вої*, по французкы, а *Voïoarii, Ваїмарїи, Ваїбарїи* (искривено по нѣмскы отъ българское *Boiari*), а по другимъ *Tolistoboїи* (отъ кои то были и Галати тѣ въ Малѣ Азиѣж), кого народа най-послѣ учени тѣ сливѣтъ въ *Franks=Фрѣнзи* и въ *Gaulois=Голї*, и вадѣтъ днѣшныи народъ *Французи*, тому народу, казвамы, най-учени тѣ любословци и историци тѣлкувѣтъ имя то, по *Старо-Келтскы іазыкѣ*: *Voies ou Vogs=hommes guerriers c'est à dire hommes terribles=Бої или Боги=чьловѣци военни, сирѣчь чьловѣци страшни*! Ные же Българи тѣ, по нашѣ говоренѣ и писменѣ іазыкѣ го тѣлкуваме или, по-добрѣ да кажиме, сочиме имъ рѣчь-тѣж: *бої*, бытка=*la guerre* и *бой*=война=*la guerre*, отъ коѣж пройзходи прилагатлнаа рѣчь *Voïn=Боент* или воен. Послѣ имъ прѣдставіаме и слѣдуюшты тѣ рѣчы: *бой*=бианѣе, удренѣе; *бой*=стасъ, высочина, и съставены отъ *буй* (бой): *буй-волѣ*=высокъ, голѣмъ волѣ и съкратено *биволѣ*, *буй-злакѣ*, *высока* трѣва (зеленчукъ, бузалакъ), *буйна планина*; *буенѣ-огнѣ*=голѣмъ, силентъ